

Obliczenia i wnioskowanie w systemie Coq

Małgorzata Biernacka

Wykład 3
07.03.2019

Definicje indukcyjne a Coq

- ▶ indukcyjne typy danych/predykaty są definiowalne w CoC, ale taki sposób reprezentacji ma poważne wady
- ▶ CIC jest rozszerzeniem CoC, w którym definicje indukcyjne są pojęciem pierwotnym

Ch. Paulin-Mohring "Inductive Definitions in the System Coq. Rules and Properties" 1992

Definicje indukcyjne typów

- ▶ elementy typu indukcyjnego są definiowane za pomocą konstruktorów (odpowiadających regułom indukcyjnym)
- ▶ element typu indukcyjnego można otrzymać wyłącznie za pomocą konstruktorów
- ▶ konstruktory są parami różne (termy-wyprowadzenia z nich zbudowane są różne)
- ▶ konstruktory są różnowartościowe (tj. jeśli $c\ t = c\ s$, to $t = s$)
- ▶ użycie: konstruowanie termów, eliminacja termów, dowodzenie własności przez indukcję

Definicje indukcyjne typów

- ▶ zbiór termów reprezentujących liczby naturalne możemy zapisać w składni Ocaml'a tak:

`type nat = 0 | S of nat`

- ▶ w Coqu:

```
Inductive nat : Set :=  
  | 0 : nat  
  | S : nat -> nat.
```

- ▶ wygodnie jest myśleć o definicji indukcyjnej używając reguł wyprowadzenia/wnioskowania:

$$\frac{}{\vdash 0 : nat} \quad \frac{\vdash t : nat}{\vdash St : nat}$$

Definicje indukcyjne typów w Coqu

Definicja użytkownika:

- ▶ nazwa typu jest stałą (termem) o typie końcowym `Set` lub `Type`
(`nat : Set`, `bool : Set`, `list : Type -> Type`, `array : nat -> Set`)
- ▶ każdy konstruktor typu T jest stałą (termem) o typie końcowym T

Warunek pozytywnych wystąpień (*strict positivity condition*) w definicjach indukcyjnych

- ▶ typ T spełnia warunek pozytywnych wystąpień dla identyfikatora X w termie T :
  - T postaci $XM_1 \dots M_n$: X nie występuje w M_i
  - T postaci $\forall x : T'.U$: X występuje ściśle pozytywnie w T' oraz U spełnia war. poz. wyst. dla X
- ▶ X występuje ściśle pozytywnie w T , gdy:
  - X nie występuje w T
  - $T = XM_1 \dots M_n$ i X nie występuje w M_i
  - $T = \forall x : T'.U$ i X nie występuje w T' , występuje ściśle pozytywnie w U
  - w pewnych przypadkach w parametrach typu indukcyjnego T (dokładniej: patrz Reference Manual)

Warunek pozytywnych wystąpień (*strict positivity condition*) w definicjach indukcyjnych

Negatywne wystąpienia identyfikatora typu definiowanego indukcyjnie są zabronione w typach argumentów konstruktorów tego typu

```
Inductive A : Set :=  
| c : (A -> B) -> A.
```

(Error: Non strictly positive occurrence of “A” in “(A->B)->A”)

Po co warunek pozytywnych wystąpień?

W przeciwnym razie

- ▶ nie zachodziłaby własność silnej normalizacji termów
- ▶ konwersja i sprawdzanie typów nie byłyby rozstrzygalne
- ▶ system byłby logicznie sprzeczny

```
Inductive A : Prop/Set :=  
| c : (A -> B) -> A.
```

```
Definition F (t:A) : B :=  
match t with  
| c f => f t  
end.
```

```
F (c F) -> ...
```


Definicje indukcyjne typów w Coqu

Każda definicja indukcyjna typu T powoduje dodanie do środowiska:

- ▶ definicji stałej T odpowiedniego typu
- ▶ deklaracji konstruktorów typu T jako stałych odpowiedniego typu (postaci $c : \text{forall } \dots, T$)
- ▶ definicji stałych T_ind , T_rect , T_rec wygenerowanych automatycznie na podstawie definicji typu T
- ▶ T_ind – schemat indukcji strukturalnej dla T
- ▶ T_rec – schemat rekursji prostej dla T

Dopasowanie wzorca

- ▶ składnia match

```
Definition iszero (n:nat) : Prop :=  
  match n with  
  | 0 => True  
  | S m => False  
end
```

- ▶ definicja za pomocą match musi obejmować wszystkie przypadki

Definicje rekurencyjne

- ▶ za pomocą komendy `Fixpoint`
- ▶ lub za pomocą wyrażenia `fix` (gdy definiujemy funkcję rekurencyjną lokalnie)

```
Fixpoint fact (n:nat) {struct n} : nat :=  
  match n with  
  | 0 => 1  
  | S m => n * fact m  
  end.
```

```
Definition fact2 := fix fact (n:nat) : nat :=  
  match n with  
  | 0 => 1  
  | S m => n * fact m  
  end.
```

- ▶ syntaktyczne kryterium terminacji – wywołanie rekurencyjne musi dotyczyć właściwego podtermu wskazanego argumentu

ι -redukcja

- ▶ `match` + konstruktory typu wprowadzają nowy rodzaj redukcji
- ▶ ι -redukcja dla typu T o konstruktorach c_i (każdy o k_i argumentach), $1 \leq i \leq n$:

```
match  $c_i\ a; \dots\ a_{k_i}$  with  
|  $c_1\ p_1\ \dots\ p_{k_1} \Rightarrow t_1$   
| ...  
|  $c_n\ p_1\ \dots\ p_{k_n} \Rightarrow t_n$   
end  
 $\rightarrow t_i[a_1/p_1; a_2/p_2; \dots; a_{k_i}/p_{k_i}]$ 
```

Zasada indukcji

nat_ind

```
: forall P : nat -> Prop,  
  P 0 -> (forall n : nat, P n -> P (S n))  
  -> forall n : nat, P n
```

nat_rect =

```
fun (P : nat -> Type) (f : P 0)  
    (f0 : forall n : nat, P n -> P (S n)) =>  
fix F (n : nat) : P n :=  
  match n as n0 return (P n0) with  
  | 0 => f  
  | S n0 => f0 n0 (F n0)  
end  
:  
: forall P : nat -> Type,  
  P 0 -> (forall n : nat, P n -> P (S n)) ->  
  forall n : nat, P n
```

Typy parametryczne: listy

- ▶ typ `list` – rodzina typów indeksowana typami z sortu `Set`

```
Inductive list (A:Set) : Set :=  
  | nil : list A  
  | cons : A -> list A -> list A.
```

- ▶ każdy typ `list A` jest typem zdefiniowanym indukcyjnie
- ▶ `A` jest parametrem – jest widziany w środowisku w momencie deklarowania konstruktorów (jak w sekcji)
- ▶ szczególny przypadek typu zależnego, w którym każdy konstruktor musi mieć typ końcowy z tym samym parametrem
- ▶ zalety: prostsza zasada indukcji, możliwość ukrywania parametrów
- ▶ równoważny sposób definiowania typów parametrycznych – za pomocą sekcji (parametry jako zmienne deklarowane lokalnie)

Typy parametryczne: listy, c.d.

- ▶ `list : Set -> Set`
- ▶ pełne typy konstruktorów:
`cons : forall A, A -> list A -> list A`
`nil : forall A, list A`
- ▶ każdy konstruktor ma więc dodatkowy argument, który w zależności od kontekstu użycia może być pominięty (np. w konstrukcji `match` musi być pominięty)
- ▶ uwaga: typ biblioteczny `list` mieszka w `Type`
(`list : Type -> Type`)

Typy parametryczne: listy

```
list_ind
  : forall (A : Type) (P : list A -> Prop),
    P nil ->
    (forall (a : A) (l : list A), P l -> P (a :: l)) ->
    forall l : list A, P l
```


Inne typy polimorficzne

- ▶ produkt i suma rozłączna

```
Inductive prod (A B : Type) : Type :=  
| pair : A -> B -> prod A B.
```

```
Inductive sum (A B : Type) : Type :=  
| inl : A -> sum A B  
| inr : B -> sum A B.
```

- ▶ skróty notacyjne *, +

Typy i definicje wzajemnie rekurencyjne

- ▶ typy wzajemnie indukcyjne

```
Inductive tree : Set :=  
  | t_node : forest -> tree  
with  
forest : Set :=  
  | f_empty : forest  
  | f_cons : tree -> forest -> forest.
```

- ▶ funkcje wzajemnie rekurencyjne

```
Fixpoint tree_nodes (t:tree) : nat :=  
  match t with  
  | t_node f => forest_nodes f + 1  
  end  
with  
forest_nodes (f:forest) : nat :=  
  match f with  
  | f_empty => 0  
  | f_cons t f => tree_nodes t + forest_nodes f  
  end.
```

Indukcyjne typy zagnieżdżone

- ▶ definiowany typ może występować wewnątrz typu argumentu konstruktora

```
Inductive foo : Type :=  
| c0 : nat -> foo  
| c1 : list foo -> foo.
```

- ▶ funkcje rekurencyjne operujące na typie zagnieżdżonym odzwierciedlają jego strukturę

```
Fixpoint fmap (f: nat -> nat) (t:foo) : foo :=  
match t with  
| c0 n => c0 (f n)  
| c1 l => c1 (map (fmap f) l)  
end.
```

Problemy z indukcją

- ▶ często zasada indukcji generowana automatycznie dla typu indukcyjnego jest za słaba
- ▶ Coq nie uwzględnia wzajemnej indukcji ani zagnieżdżenia typów
- ▶ co można zrobić:
  - wygenerować mocniejszą zasadę indukcji za pomocą komendy Scheme (dla typów wzajemnie indukcyjnych)
  - zdefiniować własną zasadę indukcji (dla typów zagnieżdżonych)

Indukcyjne typy zagnieżdżone

- ▶ automatyczna zasada indukcji:

```
tree_ind
: forall P : tree -> Prop,
  (forall f : forest, P (t_node f)) -> forall t : tree, P t
```

- ▶ specjalna zasada indukcji

```
Scheme t_ind := Induction for tree Sort Prop
with f_ind := Induction for forest Sort Prop.
```

Check t_ind.

```
t_ind
: forall (P : tree -> Prop) (P0 : forest -> Prop),
  (forall f : forest, P0 f -> P (t_node f)) ->
  P0 f_empty ->
  (forall t : tree, P t ->
    forall f1 : forest, P0 f1 -> P0 (f_cons t f1)) ->
    forall t : tree, P t
```

Ręcznie robiona zasada indukcji

- ▶ dla typów wzajemnie indukcyjnych wymaga funkcji wzajemnie rekurencyjnych
- ▶ dla typów zagnieżdżonych wymaga zagnieżdżonej rekurencji (definicje wzajemnie rekurencyjne nie działają, bo nie spełniają warunku terminacji)

Taktyki dla eliminacji typów indukcyjnych

- ▶ `induction n`
- ▶ `elim t`
- ▶ `case t`
- ▶ `destruct H`
- ▶ `discriminate H`
- ▶ `injection H`

Taktyka induction

- ▶ `induction t` – wykonuje indukcję ze względu na typ termu `t` (musi być indukcyjny):
  - bieżący cel jest traktowany jako parametr `P` w definicji zasady indukcji
  - taktyka generuje nowe podcele dla każdego z konstruktorów typu
  - taktyka wprowadza do przesłanek odpowiednie hipotezy indukcyjne

Taktyka elim

- ▶ `elim t` – prostsza niż `induction`
  - wyszukuje odpowiednią zasadę eliminacji dla typu `t`
  - generuje nowe podcele dla każdego z konstruktorów typu
  - nie modyfikuje kontekstu
  - działa jak `apply ...`

Taktyka case

- ▶ `case t` – dowód przez rozpatrywanie przypadków; typ termu `t` musi być indukcyjny
- ▶ działa podobnie do `elim t`

Taktyka destruct

- ▶ `destruct t` – dowód przez rozpatrywanie przypadków; typ termu `t` musi być indukcyjny
- ▶ działa podobnie do `induction t`, ale nie generuje hipotezy indukcyjnej

Taktyka discriminate

- ▶ taktyka wykorzystuje fakt, że dwa termy zbudowane za pomocą dwóch różnych konstruktorów tego samego typu nie mogą być równe
- ▶ `discriminate H` pozwala udowodnić dowolny cel, gdy w przesłance H : $t1 = t2$ postaci normalne termów $t1$ i $t2$ mają w pewnym podtermie różne konstruktory na tym samym miejscu
- ▶ działanie `discriminate` można zasymulować za pomocą prostszych taktyk

Taktyka injection

- ▶ taktyka wykorzystuje fakt, że konstruktory typu są różnowartościowe
- ▶ jeśli $c\ t_1 \dots t_n = c\ s_1 \dots s_n$, to $t_i = s_i$ dla $i = 1, \dots, n$
- ▶ `injection H` generuje cel $t_1 = s_1 \rightarrow \dots \rightarrow t_n = s_n \rightarrow G$, gdy
 $H : c\ t_1 \dots t_n = c\ s_1 \dots s_n$
- ▶ działanie `injection` można zasymulować za pomocą prostszych taktyk

Taktyki wprowadzania typów indukcyjnych

- ▶ `constructor` – zastosowanie konstruktora do zbudowania termu typu indukcyjnego
- ▶ `apply c` – j.w. (`c` jest konstruktorem)